



שיוכלו לתת זאת מתוך הרחבה, ושישאר להם עוד מספיק כסף לצרכיהם, כך שלא יחסר להם כלום.<sup>7</sup>

## מבצע פורים

ו. להתחיל ולהשלים מבעוד מועד כל ההכנות הדרושות למבצע פורים בכל העולם כולו, שלא ישאר אפילו יהודי אחד בפנינה נדחת בקצוי תבל ["למגדול ועד קטן", "מנער ועד זקן טף ונשים"] שלא יהי נכלל ב"מבצע פורים".<sup>8</sup>

ז. הפעולה עם הקטנים – צריכה להיות במיוחד – באופן השייך אליהם מצד עצמם (נוסף לכך שנכללים עם הגדולים ונגררים אחריהם), ובפרט שעל ידם נוסף גם אצל הגדולים.<sup>9</sup>

## לערוך בפורים לפחות ג' התוועדויות

ח. כדאי שיערכו (לכל הפחות) שלוש התוועדויות בקשר לימי הפורים – [חוץ מסעודת פורים, גם במשך המצת לעת<sup>10</sup>] כדי ששמחת פורים תהי באופן של "חזקה"<sup>11</sup>.

ט. ההתוועדויות יהיו מתוך שמחה באופן ד"עד דלא ידע", אבל עם ההגבלות שצריך להיות על פי תורת החסידות כו', ובפרט בנוגע לתלמידים, ועל דרך זה בנוגע לכל בני ישראל<sup>12</sup>.

## אהבת ישראל

י. להוסיף באהבת ישראל ואחדות ישראל, [כמודגש במצוות דפורים] שעל ידי זה מבטלים סיבת הגלות ומביאים את הגאולה<sup>13</sup>.

## כל עניני פורים יהיו ברוב עם

יא. נוסף על קיום כל המצוות דימי הפורים ע"י כאו"א – יש להרעיש ולפרסם בכל מקום ומקום, הן בחוץ לארץ וכן (ועאכו"כ) בארצנו הקדושה ע"ד ההשתדלות שכל עניני פורים יהיו באופן ד"ברוב עם הדרת מלך"<sup>14</sup>.

יב. לא מבעי בנוגע למקרא מגילה, דמאי קמ"ל, אלא גם בנוגע למשלוח מנות ומתנות לאביונים [בזהירות בכבודם של עניים<sup>15</sup>], ומשתה ושמחה<sup>16</sup> אף שלא מצינו שיקפידו לעשותם "ברוב עם"<sup>17</sup>.

יג. [הנ"ל הוא] עד כדי כך שכאשר יודעים שבפנינה נדחת

## ללמוד ההלכות, ודרושי חסידות דפורים

א. ללמוד הלכות פורים, וגם דרושי פורים (בתורת החסי-דות)<sup>1</sup>, [ובפרט שבועיים לפני פורים] ובאופן של הבנה והשגה, ועד אליבא דנפשי, שזה יפעל על הלימוד עד במעשה בפועל<sup>2</sup>.

## שלכל יהודי יהי כל צרכי פורים

ב. להשתדל [ול"הרעיש" מבעוד מועד<sup>3</sup>] שכל יהודי עד בכל קצוי תבל (בגשמיות או ברוחניות) יהי לו כל צרכי החג לקיים כל מצוות פורים: מקרא מגילה, משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים, סעודת פורים, שמחת פורים וכו'.<sup>4</sup>

## להוסיף בצדקה במשך החודש

ג. הנ"ל [סעיף ב'] מעורר גם על ענין הצדקה בכלל (שזהו התוכן של כמה מצוות דפורים), שבמשך חודש אדר במיוחד יוסיפו עוד יותר בצדקה<sup>5</sup>.

## מחצית השקל עבור כל בני הבית

ד. בתענית אסתר נוהגין ליתן [שלשה] מחצית [ת] מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן, (זכר למחצית השקל שהיו נותנין באדר), ומפורסם המנהג ליתן גם עבור כל בני הבית<sup>6</sup>.

## לחנך הקטנים שיתנו מהכסף שלהם

ה. מה טוב ומה נעים – שיהנכו קטנים לתת ג' [מטבעות ל]מחצית השקל מכספם שלהם, ובאופן, שההורים עוזרים להם,

13 שיחת ט"ז אדר – בעת הייחודות" תשי"ג – התוועדויות ע"י 394. וראה ש"פ ויקרא תשמ"ט – התוועדויות ע"י 424.  
14 ש"פ ויקרא תשמ"ט – התוועדויות ע"י 425. וראה שיחת תענית אסתר תשמ"ט – התוועדויות ע"י 437.  
15 ש"פ ויקרא שם ע"י 245-6.  
16 שם ע"י 245: "ידוע המנהג שהי בכמה קהילות קדושות בישראל שהיו הולכים בפורים מבית לבית כדי להשתתף ולהוסיף בסעודת ושמחת פורים של יהודים נוספים. ושם ע"י 234-3: "ופשוט, שאין צורך להמתין עד שחבירו יזמינו לביתו, ועכ"פ לבקש רשות להיכנס לביתו של חבירו – כי, בודאי שחבירו ישמח כשיכנס לביתו, ויודה לו שבא להשתתף עמו בשמחת פורים, ולהוסיף עוד יותר בשמחתו כו". שם ע"י 245.  
17 שם ע"י 245.

ו. ועדיין בנוגע להמנהג "ללבוש פרצופים (מסכות) בפורים" . . . שנעשה בעיקר ע"י הקטנים". ולהעיר מש"פ ויקרא תשמ"ח – התוועדויות ע"י 484: "בימי הפורים נהגו הקטנים והקטנות ללבוש "עטרה", ותבוא עליהם ברכה".  
10 ש"פ תצוה, שבת זכור תשי"ג – התוועדויות ע"י 372.  
11 ש"פ תצוה ערב פורים, ומוצאי פורים תשי"ג – התוועדויות ע"י 368. וראה שם ע"י 372.  
12 ש"פ תצוה, שבת זכור תשי"ג – התוועדויות ע"י 372: "ואין צורך להאריך בזה, כיון שהדברים ידועים ומפורסמים, וגם בדפוס". ולהעיר משיחת פורים תשמ"ט [שנה לפני זה] – התוועדויות ע"י 454: "לא רק כמו אלו שיוצאים י"ח "עד דלא ידע" ע"י שניה (כמובא בשו"ע), אלא מקיים הציווי "לבסומי כו' עד דלא ידע" כפשוטו (מבלי לחפש "היתרים" ו"פירות" וכיו"ב), ואשרי חלקו וגדול זכותו, ויהי שממנו יראו וכן יעשו".

1 להעיר משיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט ע"י 462-3.  
2 ש"פ פקודי תשמ"ט – התוועדויות ע"י 410.  
3 ש"פ ויקהל תשמ"ט – התוועדויות ע"י 387.  
4 ש"פ פקודי תשמ"ט – התוועדויות ע"י 410.  
5 ש"פ פקודי תשמ"ט – התוועדויות ע"י 410. וראה ש"פ משפטים תשי"ג – התוועדויות ע"י 317.  
6 משיחת תענית אסתר תשמ"ט – התוועדויות ע"י 439.  
7 משיחת כ"ד אדר ראשון תשנ"ב – שיחת קודש ע"י 788.  
8 ש"פ תרומה תנש"א – התוועדויות ע"י 310-311.  
9 ש"פ תרומה תנש"א הערה 118 – התוועדויות ע"י 310. ראה שיחת תענית אסתר תשמ"ט – התוועדויות ע"י 438: "בענינים מסויימים נעשה עיקר הישטור-עם ע"י הקטנים דוקא, כמו, בהכאת המן . . . עיקר הענין דהכאת המן, ע"י "רעשנים" ושאר דרכים כיו"ב .

בעולם נמצא יהודי אחד, יש להשתדל להביא אליו עוד תשעה יהודים כדי שגם הוא יוכל לקיים עניני הפורים בציבור<sup>18</sup>. יד. ועוד ועיקר – לעורר אודות כללות הענין ד"קיו מה שקבלו כבר", חידוש הקבלה דכל עניני התומ"צ על כל השנה כולה, שיהיו חדורים בנקודת היהדות, אמונה ומס"נ, וכל זה – מתוך הדגשה באחדות ישראל<sup>19</sup>.

## להתחזק בתורה מתוך מסירות נפש

טו. יש לקבל מימי הפורים תוספת חיזוק וקיום בלימוד התורה<sup>20</sup> ובהקדמת עבודת התפלה, עד מתוך מסירות נפש, ובאופן החודר בתוך האדם, גם בגופו הגשמי, שהגיעה שלו בתורה פועלת שינוי בגופו והנהגתו<sup>21</sup>.

טז. נוסף לעבודה עם עצמו, יש להשתדל לגלות את כח המסירות נפש (גילוי היחידה) אצל יהודים נוספים למרות שמצד עצמם נמצאים הם במצב ד"מפוזר ומפורד בין העמים"<sup>22</sup>.

## לנצל ימי הפורים להוסיף בחינוך

יז. מנהג ישראל, שמנצלים ימי הפורים להוסיף בחינוך התינוקות, וגם משתדלים שישתתפו במצוות פורים: שולחים על ידם משלוח מנות, ועוד<sup>23</sup>, [עיין לעיל "מבצע פורים"] שע"י התינוקות בטלה הגזירה<sup>24</sup>.

## על נשים ובנות ללמוד מאסתר

יח. על נשי ובנות ישראל ללמוד במיוחד מאסתר המלכה, להתחזק בהשתדלות יתירה ומתוך מסירת נפש, לעורר את כל ישראל לקיים "כנוס את כל היהודים" אחדות ישראל. וכמו כן להוסיף חיזוק בעיקר שליחותם: חינוך בני ובנות ישראל<sup>25</sup>.

## כל השנה תהי' חדורה בעבודה דפורים

יט. ימי הפורים צריכים "להשפיע"<sup>26</sup> על העבודה בכל הימים הבאים שיהיו חדורים באחדות ומסירות נפש [ושמחה 27]

של פורים, שבהם עצמם תהי' אור והשפעה ממשית מעניני פורים<sup>28</sup>.

## שושן פורים

כ. מכיון שיש ערים מוקפות חומה (מקום הכי עיקרי ושלם) שחוגגים פורים בכל התוקף בזמן זה דוקא, הרי זה פועל גם בכל העולם [ושייך לכאו"א בעבודתו הרחוקת]<sup>29</sup>.

## "שטורעם" דמעוה חטים מיד אחר פורים

כא. כיון שצרכי עמך מרובים, יש להתחיל ה"שטורעם" בכל זה מבעוד מועד – שמיד לאחר פורים עוסקים כבר ב"מעוה חטים"<sup>30</sup> והולך וניתוסף בנתינת צרכי החג מזמן לזמן, ומוסיף והולך מיום ליום, ככל שמתקרבים לפסח<sup>31</sup>.

## פרשיות תרומה תצוה תשא

### הוספה בהשיעור חומש דשבועות אלו

א. לפרסם בכל מקום ומקום<sup>32</sup>: שבהשבועות של פרשיות<sup>33</sup> תרומה תצוה [והתחלת פ' תשא<sup>34</sup>], [שבהם נתבארו הציוויים דמעשה המשכן וכו'] כדאי ונכון ביותר שנוסף על לימוד חלק מהפרשה בכל יום (עם פירוש רש"י) בשיעורי הת"ת, יוסיפו וילמדו גם מפירושי חז"ל בתושבע"פ<sup>35</sup>.

ב. [הנ"ל הוא] (עכ"פ מאמר ופירוש אחד), כפי שנלקטו כבר בספרים [כמו "תורה תמימה", "תורה שלמה", וכיו"ב<sup>36</sup>]. שההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי<sup>37</sup>.

ג. ומה טוב – לתרגם (עכ"פ חלק מפירושים אלו) גם בלשון עם ועם, כדי שיהי' "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" – גם עבור אלו שלעת-עתה אינם יודעים ללמוד אלא בלשון עם ועם<sup>38</sup>.

18) שם: "אם אין אפשרות להביאו למקום הציבור".  
19) שם ע' 246.  
20) "יגלה דתורה ופנימיות התורה, במיוחד – כפי שלומדים אותם כתורה אחת".  
21) משיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח – התוועדות ע' 408-9.  
22) משיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח – התוועדות ע' 409: "וזהו גם נתינת כח לכללות העבודה בזמן הזה להשפיע על אומות העולם לקיים שבע מצוות בני נח".  
23) שם ע' 410 הערה 114: "בעת מקרא מגילה נוהגין תינוקות לקחת אבנים חלוקים ולכתוב עליהם המן, וכשמזכיר הקורא את המגילה המן הם מקישים זו על זו למחוק את שמו (אבודרהם תפילת פורים)".  
24) שם ע' 410.  
25) שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח – התוועדות ע' 410.  
26) ראה שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח שם: "יבדיוק "להשפיע", ולא רק להאיר, שהאור אין בו ממשות בגשמיות, אלא להשפיע, שהשפע הוא דבר שיש בו ממש".  
27) משיחת פורים תשמ"ט – התוועדות ע' 450.

28) משיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח – התוועדות ע' 410.  
29) משיחת פורים תשמ"ט – התוועדות ע' 454: "ולהעיר, שיש מקומות בעולם שבהם חוגגים ימי הפורים בשני הימים, בי"ד ובט"ו – בערים שיש בהם ספק אם הם מוקפות חומה מימות יהושע בן נון. ואף שבכל המקומות שאין ספק חוגגים פורים רק באחד משני הימים (י"ד או ט"ו) – הרי, בנוגע לעבודה הרוחנית צ"ל בכל מקום ומקום ב' אופני העבודה, הן העבודה השייכת לערים מוקפות חומה, והן השייכת לערי הפורים...".  
30) להעיר משיחת טו אדר תשי"ג – בעת היחידות" התוועדות תשי"ג ע' 396: "...שהמקום האמיתי דכאו"א מישראל הוא ביישושן הבריה" עיר של מלך מלכי המלכים הקביה, מלכו של עולם, ששם נמצאת נשמתו של כאו"א מישראל".  
31) שיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט – התוועדות ע' 464. וראה שיחת תענית אסתר ופורים תשמ"ח – התוועדות ע' 411.  
32) משיחת ערב פסח תשי"ג – התוועדות ע' 51.  
33) "ובהמשך לזה – באה הצעה-בקשה חדשה, על מנת לפרסם בכל מקום ומקום".

33) "שבפרשיות אלו [שם הערה 93: משא"כ בפרשיות ויקהל פקודי שחזור ונשנה בנוגע להעשי בפועל] נתבארו כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו' – כדאי ונכון ביותר וכו'".  
34) הערה 92: "הציווי דעשיית כיוור וכו', ומעשה הקטורת".  
35) משיחת ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316-7. ובהערה 94 שם: "נוסף על פירוש רש"י, פשוטו של מקרא – גם הלימוד ע"ד הדרש וכו'".  
36) הערה 95. ובפנים שם: "כפי שנלקטו בספרים [ואין צורך לחפש בספרים], "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם".  
37) שם: "ומהמעלות שבה: (א) . . . שיעוי שמוסי- פים גם פירוש מתורה שבעל פה, הרי זה חודר יותר בשכל האדם, באופן ד"משפטים", כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" (ב) ועוד ועיקר – שההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממחרת ומזרות עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי – לא רק "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית", אלא בנין הבית בפועל ממש".  
38) שם ע' 317.